

ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΗΦΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
FAMILY PRIDE

ΣΑΒΒΑΤΟ 12:00
ΣΒΩΛΟΥ ΜΕ
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ

Ομήρου & Περίδικα γωνία
contact@yfanet.net

Για μια ακόμη φορά ακούμε για ενίσχυση της οικογένειας και επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες, επιδόματα για νέες οικογένειες και μητέρες, συζητήσεις για το δημογραφικό και τις εκτρώσεις. Μα τι γίνεται τέλος πάντων; Ακόμα και το μέχρι χθες περιθωριακό family pride αναδεικνύεται σε κεντρικό γεγονός για τη Θεσσαλονίκη. Για εμάς, όλες αυτές οι συζητήσεις, και συγκεκριμένες σαν το family pride, δεν έρχονται τυχαία στον δημόσιο διάλογο με τέτοια ένταση. Βλέπουμε αυτή τη ρητορική για επιστροφή στην κατά βάση πυρηνική οικογένεια, ως αποτέλεσμα της σταδιακής απόσυρσης και των τελευταίων κομματιών του κράτους πρόνοιας. Το ελληνικό κράτος, και αυτό με τη σειρά του, αφενός μας προετοιμάζει για να μας φορτώσει όλη την κοινωνική αναπαραγωγή στις πλάτες μας και αφετέρου για την πολεμική προετοιμασία η οποία χρειάζεται "εθνικά παιδιά" έτοιμα να πολεμήσουν και να πεθάνουν. Ταυτόχρονα, προσπαθεί να σταματήσει αυτή την κοινωνική κίνηση που δείχνει να αντιλαμβάνεται ότι το μοντέλο της οικογένειας δεν τη χωράει και φάχνει άλλες μορφές φροντίδας και κοινωνικών σχέσεων. Όταν βλέπουμε κόσμο να μιλάει για επιστροφή στην οικογένεια ως το μόνο ασφαλές καταφύγιο σε έναν άκαρδο κόσμο, αναρωτιόμαστε αν αυτή η πραγματικότητα ισχύει πράγματι για λίγους ή για απολύτως κανέναν. Πράγματι, βρισκόμαστε μπροστά σ' έναν άκαρδο κόσμο και σε μία γενικευμένη κρίση φροντίδας, όμως η επιστροφή στην οικογένεια για εμάς, φαντάζει σαν να βουλιάζουμε πιο βαθιά στον βούρκο του ατομισμού.

Το τρίπτυχο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια παρουσιάζεται από το ελληνικό κράτος ως θεμέλιο της κοινωνικής συνοχής. Στην πραγματικότητα, όμως, αποτελεί το πρώτο πεδίο αναπαραγωγής εξουσιαστικών και ιεραρχικών σχέσεων. Για πολλές από εμάς η οικογενειακή "υπερηφάνεια" που νιώθουν ορισμένοι είναι μια από τις πρώτες και εντονότερες εστίες βίας, καταπίεσης και στέρησης ελευθεριών. Είναι ο τόπος που μας επιβάλλει την υπακοή, την πειθαρχηση, τον καταπνιγμό των επιθυμιών μας μέσα από λογικές ιδιοκτησίας και απαιτεί να προσαρμοστούμε στις επιταγές της αυθεντίας του ισχυρού πατέρα. Η επικρατούσα, χριστιανική μορφή οικογένειας επιβάλλει ετεροκανονικούς ρόλους και καταδικάζει πολυσυντροφικές, κουήρ σχέσεις. Φροντίζει να καταπιέζει διαρκώς τις γυναίκες, αναθέτοντάς τους τον ρόλο των νοικοκυρών, ενώ οι άντρες οφείλουν να είναι αρρενωποί προστάτες- υπεύθυνοι για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων και για τον οικονομικό έλεγχο. Την ίδια στιγμή, οι γονείς καλλιεργούν στα παιδιά το αίσημα του εθνικού καθήκοντος, παρουσιάζοντάς το ως ηθική υποχρέωση, ρόλο που στην πορεία αναλαμβάνει το σχολείο και έπειτα ο στρατός.

Η φυσικοποίηση της βίας (λεκτικής, ψυχολογικής και σωματικής) ονομάζεται "μέθοδος διαπαιδαγώγησης" και τα όρια ανάμεσα στη φροντίδα και τον κοινωνικό έλεγχο διαστρεβλώνονται. Η επιτήρηση, η τιμωρία, οι απαγορεύσεις, το μοίρασμα ρόλων και η αστυνόμευση

της προσωπικής ζωής γίνονται κανόνας. Μέσα στους τέσσερις τοίχους του "ζεστού σπιτιού" διαμορφώνονται πειθαρχημένες, παραγωγικές, ελεγχόμενες προσωπικότητες σύμφωνες με τις ανάγκες του κεφαλαίου και της εθνικής και θρησκευτικής μυθολογίας. Άρα, αλήθεια, σε ποια οικογένεια αναφέρεται το family pride; Μάλλον οι υπερήφανοι γονείς φορούν παρωπίδες και η καθημερινή βαρβαρότητα της ενδοοικογενειακής βίας, οι ομοτρανσφοβικές επιθέσεις, οι βιασμοί γυναικών και παιδιών από το συγγενικό τους περιβάλλον, οι γυναικοκτονίες από συζύγους και αδερφούς δεν βρίσκονται στο οπτικό τους πεδίο...ή απλά εθελουτυφλούν. Έτσι κι αλλιώς, ότι δεν συμβαδίζει με τα ετεροκανονικά πρότυπα της αγίας ελληνικής οικογένειας, πέφτει στον πάτο του Καιάδα...

Η οικογένεια ως παραγωγικό μοντέλο υπεύθυνο για την παραγωγή του πιο πολύτιμου εμπορεύματος, της εργασιακής δύναμης, είναι αβίωτη και λειτουργεί διαρκώς σε ένα κρισιακό σημείο. Όλο και περισσότερες αναπαραγωγικές υπηρεσίες εμπορευματοποιούνται και ιδιωτικοποιούνται με αποτέλεσμα, για να υπάρχει η δυνατότητα να ανταπεξέλθεις σε αυτό το βάρος της αναπαραγωγικής εργασίας να πρέπει, είτε να έχεις τη δυνατότητα να σκάσεις λεφτά είτε να μπορείς να βασιστείς στη διευρυμένη σου οικογένεια και σε δίκτυα σχέσεων. Από τις υπηρεσίες υγείας και τη φροντίδα των παιδιών μέχρι το φαγητό και την καθαριότητα του σπιτιού, τα τελευταία χρόνια νιώθουμε όλο και περισσότερο να τρέχουμε και να μην φτάνουμε, σαν να μην είμαστε αρκετές.

Αναγνωρίζουμε πως όταν μιλάμε για αναπαραγωγική εργασία μιλάμε κατά βάση για εργασία που αναλαμβάνουν θηλυκότητες και γυναίκες και συχνά παραμένει αόρατη εφόσον θεωρείται αυτονόητη. Για τα πιο υποτιμημένα κομμάτια της εργατικής τάξης, οι γυναίκες ή θηλυκότητες μπορεί να αναλαμβάνουν και υποτιμημένες έμμισθες εργασίες δουλεύοντας διπλοβάρδιες σε σπίτια άλλων, προτού επιστρέψουν στη δουλειά στα δικά τους. Και στις οικογένειες όμως που αγοράζουν αυτές τις υπηρεσίες, οι γυναίκες δεν σταματάνε να προσφέρουν άμισθα αυτήν την αναπαραγωγική εργασία. Ξέρουμε καλά πως αυτό συμβαίνει όχι από μία έμφυτη τάση και αγάπη για τις ατελείωτες ώρες στην κουζίνα και στο καθάρισμα αλλά λόγω της καθήλωσης στους έμφυλους ρόλους: μία βίαιη διαδικασία πειθαρχησης, μία από τις πολλές που πάνε πακέτο με την οικογένεια.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΑΠΛΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Και όχι, όταν λέμε να καταργήσουμε την οικογένεια δεν εννοούμε να παρατήσουμε τις γιαγιάδες στον δρόμο ή να σκοτώσουμε τα παιδιά και να μείνει η καθεμία μας μόνη της να τα βγάλει πέρα. Όταν λέμε να καταργήσουμε την οικογένεια εννοούμε να διεκδικήσουμε την πρόσβαση όλου του κόσμου στη φροντίδα. Να διευρύνουμε τα δίκτυα υποστήριξής μας πέρα από τις άμεσα προσωπικές μας σχέσεις και να χτίσουμε κοινότητες αλληλεγγύης και αγώνα. Να καταργήσουμε αυτό το ασφυκτικό μοντέλο ιδιωτικοποιημένης φροντίδας ώστε να μπορούμε να επιλέγουμε με ποιους ανθρώπους θέλουμε να ζήσουμε μαζί, πέρα από καταναγκαστικά ετεροκανονικά πλαίσια και να μοιραστούμε το βάρος της κοινωνικής μας αναπαραγωγής. Να αρνηθούμε να βουλιάξουμε στον βούρκο του ατομικισμού και να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.

**ΕΛΕΓΧΟΣ, ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΚΑΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΑΓΙΑ**

**ΣΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΣ
ΟΙ ΕΛΛΑΔΕΣ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ**